

Blahorodnému Pane D. Lichnerovi, řed. št. školy
ve Vídni.

1)

~~Apris~~

V Klubočce dne 22/1. 1856

Blahorodný Pane!

Prud překrutný zachvátil nás se smrtí
Ludvíkovou, novou touto ranou přibyl
nam živým práci, iloh, žármutkú.

Na živce tento nádený, na osobu
tuto vénéovanu zapominat se musíme
přimítovat: prvýchom nemohli chítat
zapomenout neblahých ran minulosti?

Podávám Vám práci přátel slo-
voslovanů k zapomenutí věnému něho
a merrí nám: dosud se stalo neblahého
a k obživem' mořnati bláznů někdy
sich svarků.

Tento listem k sodi, elánkem k
výborným Novinám našim se hlásim -
jsem přilisi doporoval zaujaty, a latim
jenj straconým osudem živouj, neř abych
nie při práci mohl latim pan Bůh
budi s osudem našim.

Wai

52 c 63

Waij přítel
J. M. Starbaj

Opisii nejich s p. lukaradem
č. 1.

8/10/1911
Dne

C. 3

U Hlubokem dne 2 Dubna 1856.

Blahorodny Pane!

Povídají Vám rukou ke smírím, naprosto sem byl vypuštěn
x myslí všelika' srápná upamatování na boj' náš po-
minulý'. Vy však nutíte mne tím svým ode dne 25 m. m.
x píi přivolat v paměti některé obrazy. A když se tím byl jen
se své paměti sáal některé ji klací' jazyky, věru bych ani
tím nebyl seval x aumyslu prvotního - naprosto a vše-
stranně všechno zapomenouti - vypáuti, a však obdivl se tím,
co Vás tlačilo i hlas mo' cti, ranami svým otevřel rany mé
a proto nakolík Váš pramí toho požaduje. Budu mi zde
dovoleno vyjisti některé krvavé upomínky x času těch.

Když mráček' boj' byl započal, ten byl organ Vami x Rad,
linským x spravovaný, Slovenské Noviny od 1 ledna 1856;
x obraní mačeni našich Slovenských tak říze x bezohledně obrá-
novaných počal jsem ja nový běh H. Pohl. vydávati s dnem
25 Dubna 1. 1856. To zajisté co by se mne kdy potkládal,
jesto ja při' boj' vedl sem vždy, pod svým jménem, avšak tedy
zodpovědným byti mohu x jiné osoby - nym' jen přede
snad při chladnějším, než tehdejší Vám možná bylo se věci po-
važovami mne připsovat nebudete. Můj tedy boj' v Pohladech
byl obranný proti boji autočinnému Slovenských Novin. Mysl,
lmi však, že na tomto místě nezáleží, kd' započal, jik' mne
na tom, kterak vedl byl boj' ten. A právě toto se náhled,
něho zapomenutím na byj' přikryto a své na základě obrá-
polního verání osobných nedopatření, chyt' a nárazivostí.
Které zajisté společně byla auhona, a neb' něh' Váš, a nij' má-
a tudíž rozjedeme se opět a bude pokus tento můj x mo-
vš a myj oba jakolyhkom se d' času rozpadnutí se ausěhvi
ani rebyh' obě sblížili.

Co se dále týče x námého toho mého vytknutí že
se mne se skmotření se s Koriuthary v Novinách denunac,
val, isto jen poukazuje na to, že sem se bránil a ude ani
že' regmensi' přičiny xemám odepřít' rádivš' Váš, jen
ale prvním ve' vzít, tak jak byla. To zajisté snadno xisté
jesto tobi co ústí Novin, kterém mne "vše Kriem' při-
tomnyš' se skmotření se s Koriuthary obrinilo (č. 85. x 1856)
při' táté - že ja sem nejin' měl na sobě povinnosť

Blahorodním Panu Dr. Richardovi, redaktorovi Slov. Novin ve Vídni.

bránil se ale i právo máchnouti při obraně své po
vrátoch na mančestru sáhnuvší. Já sem vyjíval Vás
organ Ruzjevení jmen těch dopisovatelů, neb dopisovatelů
a myslím, že při tak těžkém obvinění, jak uznávám že bylo
organu Vášeho a následku článku onoho Váš, bylo po-
vinnosti rechat autorku na článku učiněný sem dotyčným
přivodím z domyslu denunciaci a obránou a když nebyli
v štam tyvatí sniti odvodněnou dikku a článku svého
vyjeví jmena jejich, aby byli mohli oni vzíti za své. Nebo
já dobrě vím, že redakce nespojí ra data při nichž ob-
ně nebyla při tomna aneb a podkřtikau jistotu ani
po jiné věci sobě opatřit nemohla: ale proč pak
máje tento mocný nástroj v rukau svých nepotřebil
ste ho Kobani organu svého proti autorkum svým?

U ják rád bych já dvojnásobně ještě i teď snál v Váše
organu moze obvinění když těch "ru křezů" ste mne
oznámil a já vaha ti mě před Tribunal veřejnosti slo-
venské k rozsvědění živých insurancí jejich potáhnouti mohl.
Dati bych vám odpovědi nemí jakové jenholi kateini by ste po-
stádal. Mysliteli vřak, že já poháním onu zneru,
a nad to ještě obranu svou vlastni nějak paralizují,
tu nemůžete spravedlivě ode mne jiné očekávati, než konec
že odejítí radostí Váš. V tomto li se dovozujeme,
jak v skutku, jako i by uznávate, snadně lidé vyrov-
nám, nebo i já dřív nejen na poctivose a štatečnost
muvšpěchu hájím, ale také i na onu v předelosti me' za,
Kotvenou beranonnose politikau, nebo věse že skutečně
rescházelo mi na mnskoch ponukanych ku přechodu ku
kém, s nimž článek onen mne spojil, a vřak odbyl jsem po-
kusy vřelike, věren všemu přisvědčení. Mysliti tedy v obraně
me která topkose i rozvolbení, xneyter, že tyto výpy ostřila
nářknutím oným jvdlym těch "ru křezů" uzavřena čes
má politiká. Kdyžbych se zajívil byl skmotřil s Rožutany,
byl bych onen článek považoval za instalaci nového mého pos,

...
tavení pr
jete k
opla
příměr
o tom, že
žie so
jme p
a vzdár
zodrá
jedu
národa
doci a
lauar
smýšle
prfan
tak ja
to K
jemu
slav
Pri K
Vam
svate
roz
cnoty
rapor
nikd
chyb
cili
řeho
nasl
nau
tra
ane
my

~~Byla toliko v boji a ja hotov jsem, tak jak to u nich bývá~~
ni nerapomenuti

tavem před slovenstvem a nebyl bych se jím bránil. Měli
jste které horkyto ~~oproti~~ ^{proti} ~~moji~~ ^{mne} ~~smýšlení~~
spíše ~~státi~~ ^{upřímně} mi ji vyjete, aby umění, pokoj nebyl
příměr, toliko, a pak i ja vášně pokupim se přepředit
o tom, že ani ja nejsem bez rasy. Vami mne radaných a pouka,
že sobi takto obapolně na ostrop méi svých - jesto sami
me sobe bránil, vzdálime od sebe všeliki' aktivotkajev
a vědame oba dky, praudim časů se odnesly od nás trisky
zodrářené a matičně životy našich. Oba sme slavní za
jeden čas na stejných, za druhý na rozdílných cestách účeln
národa jednorodým, účlové pak tato vytěžik. Odtud valí jiné,
dosti alespon' zkušenost' všelikan, které již jistotně pos,
lavim v mnohem národu.

Měli pak v sodi pochybnost' jesto některan o moji
smýšlení o osobě vaší, prosim' vymititi všechno podotčení a
přesau svých; horkopi byla toliko a boji a ja hotov jsem,
tak jako to učinil Luderis náš nerapomenuti, postavu
tu krásnanu jesto se by v těchkych dobách národu na
čemu v sobe zachoval, vyhiti věnn barvami moji
slavnějšy plně nenalosti, ac' vni, že toho nepotřebujete.
Při Křesťanství osvědčim nemohu zamlet, že drvé se
Vam psal Luderis, my oba o mistroopsem umění sp
svatelstvem, a řeči naš' slabelný na nás se usmíval,
rozmlauvali a ve Vás pro tyto vlastni ve věku našem
cnoty se kvchali. A to již bylo zapuťené a me' strany
rapomenuti.

Strany pak měnovsi, mandrosti, vtipu se i v tomto
nikdy sem volit ja při vášnosti, než by při mne repro
chyboval; ale ovšem toto jsau již jen plecky prot.
cili hlavnim, jenito jesto se stauske přáselst' na,
ičho k těmci účeln, jesto sme oba vždy poctivě pro
nasledovali. Necht' nemá příčiny aivot' náš postep,
nauti si, opit' i rad' nami, že sme uceali pro osobní
šťastně mrentosti, pro vzniklé nedvořumění dočapá
aneb různu rozumení pochopovím' hloh života v
mysli radněti vysí, prvimosti, jesto nás více Křesťanů.

Blatná 2. April 1856
Gustav
Smirnov s. Lichardem

Uvěřili že by mi, uvěřit i já mi smýšlením, neslyklatý
je myslu nare přímivě ^{idacni} tedy by bylo všechno dale
ran náuš odhalování anebo právě vesepnosti jich ovekny,
vám a v tom pádu nechať tedy přikryjí úrný hrob
jím tyto národa nácho v synu jelo a murtu
sícele a štrapi, je nesti na sobě tato pade mím
nepokorena. A tím poraním se Wasmoti. Mrohem
Wáremu Blatnovd'

Ke službám hotový
Gustav

~~Marek Dopisník
s D. Lichardem
číslo 3~~

prosílující, aly toto senioralni se matroni se aspoň ukázalo lid náleží kší
fuzii madaronpo a videli p. Senior xé mužove dus ledni pijsau
jako on, jeni by pod chub' listve mo' a lid tobe věřeny hned som smed
tam obracel kotoři byh: - Jen škoda xi uyc. Vlāda na v. Dst. Konu
r. 1852 dne 15 a 16 Mar. skolym byjom vrazeni prvoty Dst. Kltu Dst. r.
ni neodpověděla, měli by sme a moe ubři práci. Ale vždy je jeto
škand. od Dst. Kltu podanyle k uyc. Vlāde pro seb o zrušení škot.
lecos da čimti. Než kām sem se to fix d'řkal.

~~Angličtka mi neodpověděla Vlāda a my máme věřke polo
ženi proti Madaronim, kteri nam vytýkaji, xi sme se obrā
žili s Dst. r. k Vlāde o školy, a xa xi naš am' 29.
hodnych nedvěla odpovědi. Nejlepší by bylo, aly sme
si spolu s Vlādu zadrželi školy, ona nadala profesory,
my konerky, hlumna, seminar a preparandii. Dst.
budeme mi to platit, když ja ty poslední budeme čísti kš.
xi škadat. Nemohly se uimit načh-nejatony co spie
v normāch? Konerky vteho vcei budau je d'řet, aly se d'řta
la lidem našim nějakou informac. Nxi dose jxi o tom.~~

~~Jeto tedy na konci strany kš. nārady, o prvoty
xi mne od inuatiy, a aite by napsae pár rādke nāřhce
pak ja Wam to hne po zpāčeni portem rostem z pēt,
to jxi na Wasi opovědēni kš. jaan xi "sme knězi" ja tēnto
vyjetim jxi kapitoli, pak oželeu mīdām, xi co jim xāb,
zelo Wam sem pūpjal a šd' toho vxi p'ivlastniji jxi.
A třeba napiste sam i ukformali toho: kš. ja tū pūp
mem, bu' opravim.~~

~~Štim jxi bu' se zdoiv a nējte se blare!~~

~~Bohem!~~

~~M. W. Hubay~~

Teru tedy na konci strany Wamostny nārady, račte mne prvoty apo.
bidi od formulac, onoho aita nāřho smřeni; Dst. r. xi vraniti
lebe ale vnetiti sebe neamim; v mēm osvědēni, když budu znati pū
vode člānku novomepřehi sake dovedu nāleznat ušetreni Wā
nosti, a zato mām, xi by lepe nxi ja nāleznat formula onno logal
ni ušetreni osoby mi vyjadrujxi. Potřeteli jxi, pak jxi bu' pod jxi
bu' modifikup.

Štim jxi bu' se zdoiv a nējte se blare

Bohem

M. W. Hubay

